

og et Slagsmaal som ingen Sinde tidligere, og ganske det samme har vist sig at være Tilfældet her.

Den Mand, der er ansat i Stillingen som Direktør for Statens Sindssygehospitalet, har — det er mit bestemte Indtryk — udfoldet energiske Bestræbelser for paa mange Omraader at gennemføre Sparsommelighed og har ogsaa haft Held til at gøre det paa Omraader, hvor det baade var rigtigt og forsvarligt. Men hele Systemet synes efterhaanden at være baseret paa Sparsommelighed med Tilsidesættelse af selv de mest berettigede Krav, hvad enten det gælder store eller smaa Ting. Jeg skal kun nævne en ganske enkelt Ting, som er karakteristisk og viser, selv om det er en lille Ting, at man fører disse Sparsommelighedsbestræbelser ud over alle rimelige Grænser. Forholdet har hidtil i hvert Fald ved det Sindssygehospital, som ligger ved Middelfart, været dette, at man bestræbte sig for paa bedst mulig Maade at forkorte Tiden for de ulykkeligt stillede Mennesker, der opholder sig paa Hospitalet, ved at give dem, hvad der er Mulighed for at faa dem til at beskæftige sig med. De, der har Ledelsen af det daglige Arbejde, har saaledes altid været glade for at overlade Patienterne et Ark Papir, Blyant, Lineal, Saks og lidt Klister; først tegnede de, derefter klippede de, og senere sammenklistede de dette, saaledes at Slutningsresultatet af Patienternes Bestræbelser blev en Konvolut. Det var noget, disse Patienter altid var meget optaget af og interesserede sig for, det hele blev foretaget af dem, og det, at de saa det samlede Resultat, var dem en Opfordring til at fortsætte. Paa lykkelig Maade er Tiden derigennem forkortet for mange af disse ulykkelige Mennesker. Men i sin Iver efter at spare slog man fra Direktionens Side ogsaa ned paa saadanne Smaating og forsikrede, at det var daarlig Økonomi at behandle Papir paa den Maade, for Patienterne klippede alt for tidt forkert, og saa gik der noget til Spilde, og nu skulde der spares, Direktionen kunde skaffe det meget billigere fra Fængslerne, hvor Folkene ikke manglede Evne til at klippe rigtigt. Saa blev Konvolutterne klippet i Fængslerne, og det blev overladt Patienterne paa Sindssygehospitalet at klistre dem sammen, hvad de imidlertid ikke finder stor Tilfredsstillelse ved, hvilket turde være saare forstaaeligt.

Jeg har gerne villet nævne dette lille Træk for at vise, at man er ude over alle rimelige Grænser. Jeg nærer ikke Tvivl

om, at Konvolutter kan fremstilles billigere paa Maskine paa en Konvolutfabrik; men et Sindssygehospital er ikke en Konvolutfabrik, og det er ikke dets Opgave at fremstille billige Konvolutter, de Konvolutter skal overhovedet ikke bruges til noget som helst, ifølge Overenskomst maa Statens Institutioner, selv om de kunde gøre det, ikke konkurrere med dansk Industri.

Ganske tilsvarende paa et andet Omraade, hvor man pludselig i sine Sparebestræbelser paastod, at det var alt for dyrt at lade Patienterne selv bearbejde det Træ, hvorpaa man senere bandt Børster; man kunde faa det meget billigere. Naar man købte store Partier til alle Hospitaler, og formentlig Fængsler med, paa een Gang, kunde man faa store Partier i Tyskland, som var færdige. Der er ikke fjerneste Tvivl om, at der kan indvindes adskilligt paa saadanne Konti, men saa har man drevet sit System ud over alle rimelige Grænser.

Denne Sparsommelighed og Smaalighed paa mange andre Omraader har resulteret i det, det naturligt maatte resultere i, nemlig et mindre godt Forhold mellem den, hvem den fælles Ledelse af Statens Sindssygehospitalet er betroet, og de Mennesker, som staar i den daglige Gerning. Og en fortsat Udvikling af dette daarlige Forhold vil før eller senere resultere i, at de, der staar i den daglige Gerning, der jo kan være besværlig og vanskelig nok i Forvejen, svækkes i deres Lyst dertil og Interesse derfor, og Resultatet vil saa før eller senere blive, at det gaar ud over de Mennesker, som det gennem Opførelsen og Driften af disse Hospitaler var Samfundets Opgave at hjælpe paa enhver tænkelig Maade.

Naar jeg ser paa Forskellen mellem de Summer, der af de indtil nu eksisterende lokale Direktioner er foreslaaet som Bevillinger paa de forskellige Omraader til Hospitalers Drift, og ser de samme Summer, som foreslaas fra Direktørens Side, har jeg faaet det Indtryk, at Nedsættelsen foregaar med god Villie og rund Haand. Det er ikke paa dette eller hint Punkt, man efter nøje Overvejelse er kommet til det Resultat, at der maa kunne skæres noget ned, det er over hele Linien, at der kynisk er skaaet ned til runde Tal, der ligger saadant et vist Beløb under det, de paagældende Direktioner havde foreslaaet. Dette indeholder jo en direkte Mistillid til de paagældende Direktioner, og dette resulterede i et